

Til Slutning nævner jeg et Spørgsmaal, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister var inde paa, og som vil spille en meget stor Rolle i den kommende Tid, nemlig Spørgsmaalet om Kartoffelforsyningen. Der blev i Kornloven truffet Bestemmelser om den fremtidige Forsyning med Kartoffler, og det blev paalagt Købstadkommunerne og Landkommunerne med købstadmæssig Bebyggelse at drage Omsorg for, at deres Beboere blev forsynet med Kartoffler. Under Behandlingen af Kornloven forespurgte jeg den højtærede Indenrigsminister, om det nødvendige Kvantum af de Kartoffler, som Staten indkøbte — Kvantummet fastsattes i Kornloven til indtil 6 Mill. Tønder, og der skulde betales Producenterne en Overpris af 5 Kr. pr. Td. for Levering af indtil 60 Tdr. —, maatte blive stillet til Kommunernes Raadighed, saaledes at disse var sikre paa at kunne faa den fornødne Forsyning, og Ministeren svarede, at dette var Meningen. Det varede imidlertid ikke ret længe, før der gennem Ernæringsraadet udsendtes et Cirkulære til Købstadkommunerne om, at de snarest muligt maatte gaa i Gang med at købe Kartoffler for at sikre Beboerne den fornødne Forsyning. Det skulde være saadant noget som 100 kg pr. Indbygger, og Kartofflerne kunde godt opkøbes paa den Maade, at Kommunerne hos de forskellige Leverandører for indtil 60 Tdr. betalte denne Overpris af 5 Kr. pr. Td., for saa vidt vedkommende ikke allerede i Forvejen havde tegnet sig som Leverandør til Ernæringsraadet. Men dette er at skabe en Usikkerhed, som man ikke kan være tjent med. Ude i Kommunerne troede man, at Staten igennem den Bestemmelse, som var indført i Kornloven om Køb af de 6 Mill. Tdr., sikrede Kommunernes Forsyning paa det Omraade; saa finder jeg det uheldigt, at der nu sendes Meddelelse til Kommunerne om, at nu skal de selv til at købe Kartoffler, og at de ganske vist ogsaa maa gøre Brug af Kornlovens Bestemmelser, men samtidig køber Ernæringsraadet Kartoffler op efter den samme Kornlov. Jeg har senere hørt, at naar det er sket, skyldes det den Omstændighed, at Tegningen af Kartoffler til Ernæringsraadet gaar meget langsomt og trevent, at der kun skal være tegnet knap 1½ Mill. Tdr., og dette er i og for sig Forklaring nok paa, at man søger Kommunernes Medvirkning; men saa var det bedre, at Kommunerne samtidig blev underrettet om, hvorledes dette Forhold er, og at altsaa Opfordringen til Kommunerne kun animerede dem til at medvirke til at faa det fornødne Kvantum Kartoffler tegnet, da det ikke

syntes at ske tilstrækkelig hurtigt og i tilstrækkeligt Omfang gennem Ernæringsraadet. Jeg vil derfor henstille, at der udgaar en saadan Meddelelse til Kommunerne.

Disse Bemærkninger har jeg ønsket at fremsætte, fordi jeg tror, at hvis det skal lykkes at komme igennem de mange Vanskeligheder — og ikke mindst for Centraladministrationen er Vanskelighederne overordentlig store, og jeg mener derfor heller ikke, man skal opholde sig ved, om der nu og da sker en Fejl, for det vilde være utænkeligt andet under det vældige Arbejde, man fra Centraladministrationen maa udføre —, saa maa man fra Centraladministrationens Side bestrebe sig for at vise den størst mulige Tillid og den størst mulige Hensyntagen til Kommunerne, og man maa, naar der kræves ligefremme Udgifter, fra Statens Side stille sig velvilligt overfor rimelige Krav fra Kommunerne om Dækning af disse. Jeg behøver ikke at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa de Centralorganisationer, Kommunerne har, for Ministeren har altid med stor Velvillie og Imødekommenhed lyttet til de Krav og Henstillinger, som er kommet fra disse; men jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han i Fremtiden ogsaa paa disse vigtige Omraader søger at komme i Forbindelse med disse Centralorganisationer, der sikkert med Beredvillighed vil bistaa den højtærede Indenrigsminister i hans besværlige og ansvarsfulde Arbejde.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) fremsatte i sin Tale i Gaar den Bemærkning, at Kødproduktionen ikke havde de samme Vilkaar, som Smør- og Flæskeproduktionen har haft indenfor Landbruget under den Lovgivning, vi har paa disse Omraader, fordi Flæske- og Smørproduktionen har en garanteret Pris efter henholdsvis Kornloven og Smørloven, medens dette ikke gælder for Kødproduktionen. Det er rigtigt; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det Lovforslag, som her foreligger, ganske vist kræver en Afgift af den Eksport, der kan foregaa af disse Varer, men tillige indeholder den Bestemmelse, at i Tilfælde af, at Eksportforholdene bliver mere ugunstige, end de er nu, falder Afgiften bort. Derfor indeholder Lovforslaget paa en vis Maade en Garanti for, at hvis Vilkaarene for Produktionen bliver ringere end de nuværende, vil Bestemmelsen om en særlig Afgift af denne Produktion bortfalde. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg tror, at efter hele dette Forholds Natur kan man ikke gøre Ordningen mere ensartet.